

afsagt, prøvetiden udløbet eller straffen afsonet inden for de seneste 10 år.

Særligt for så vidt angår asylansøgere bemærkes det, at det på nuværende tidspunkt fremgår af Udlændingestyrelsens Asylvejledning, der udleveres til personer, der søger asyl her i landet, at asylansøgere ikke må tage arbejde i Danmark uden en opholds- og arbejdstilladelse, at asylansøgere, der begår kriminalitet (f.eks. berigelseskriminalitet), kan overflyttes til et andet center, og at flygtninge ved dom kan udvises af Danmark i visse nærmere angivne tilfælde.

Det forudsættes, at asylvejledningen ved førstkomende revision ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at udlændinge, der arbejder her i landet uden fornøden tilladelse, kan straffes efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, og udvises med indrejseforbud i op til 5 år, jf. udlændingelovens kapitel 4 om udvisning, og at udlændinge, der straffes for ulovligt arbejde, først vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter udløbet af en karenstid på 10 år, i gentagelsestilfælde 15 år.

Til nr. 10

Efter udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, er udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens §§ 2 og 6, dog ikke statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Med den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 2, præciseres det, at alle statsborgere i de nævnte lande – herunder studerende, personer med egne midler og personer, der opholder sig her i landet som turister eller arbejdssøgende – som udgangspunkt skal have en arbejdstilladelse for at kunne arbejde under deres ophold her i landet.

Det følger dog af EU-rettens regler, at statsborgere i de nævnte lande uanset den foreslåede ændring af udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, i visse tilfælde skal have ret til at arbejde her i landet uden at opfylde betingelserne i udlændingelovens § 9 a, stk. 1 og 5, f.eks. hvis de pågældende etablerer selvstændig virksomhed her i landet. Der vil i forbindelse med lovens ikrafttræden være taget højde herfor ved administrativ regulering, jf. udlændingelovens § 14, stk. 2, hvorefter integrationsministeren kan bestemme, at andre udlændinge end de i § 14, stk. 1, nævnte er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af § 22, nr. 7, om udvisning af en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffe-

lovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 429 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven (Ændrede visumbetingelser, udvisning ved dom for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, børnebortførelse eller menneskehandel samt afskæring af kontante ydelser til asylansøgere i åbenbart grundløs-hasteproceduren m.v.).

Den foreslåede ændring indebærer, at indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 7, meddeles for mindst 5 år. Tilsvarende gælder i forbindelse med udvisning efter de øvrige bestemmelser om udvidet adgang til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 4-6.

Til nr. 13

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 14

Efter den foreslåede bestemmelse i § 40, stk. 1, 1. pkt., skal en udlænding meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen opholder sig eller arbejder lovligt her i landet.

Bestemmelsen er hermed præciseret, så det udtrykkeligt fremgår, at det påhviler en udlænding at meddele de oplysninger, som er nødvendige til bedømmelse af, om den pågældende arbejder lovligt her i landet.

Til nr. 15

Efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., skal en udlænding meddele de oplysninger, som er nødvendige for bedømmelsen af, om en tilladelse i henhold til udlændingeloven kan gives, inddrages eller bortfalde, eller om udlændingen lovligt opholder sig her i landet.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 2, præciseres det, at udgifter, som en udlænding måtte have afholdt med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af en sag efter denne lov, alene kan kræves betalt af udlændingemyndighederne, hvis myndighederne forinden oplysningerne er tilvejebragt, har givet skriftligt tilsagn herom. Udlændingemyndighederne kan som hidtil påtage sig at afholde udgifter, som udlændingen normalt selv skal dække, og bestemmelsen afskærer ikke myndighederne fra i særlige tilfælde at betale i videre omfang, end der er givet skriftligt tilsagn om.

Bestemmelsen indebærer, at udlændingemyndighedernes skriftlige tilsagn skal indeholde en klar og utvetydig tilkendegivelse om, at udlændingemyndig-